

[Undervisningsministeren.]

tages op paa et bredere Grundlag i Fremtiden.

Jeg mener altsaa, at det vil være af stor Betydning for Ungdommen, navnlig Landboudommen, at Adgangen til disse Skoler bliver den lettest mulige, og jeg tror, som sagt, at der her er gjort et Skridt i den Retning, men jeg maa sige, at jeg ikke anser det for muligt under de givne Forhold at skaffe en større Bevilling end den, der her er foreslaaet: en Fordobling af det Tilskud, der for Tiden gives. Jeg vil derfor henstille, at man ikke rejser Spørgsmaal om yderligere Forhøjelse af denne Bevilling.

Jeg haaber, at det, der er sagt her i Dag, fra de forskellige Partiers Side betyder, at man vil medvirke til Lovforslagets Gennemførelse, saa vi i det kommende Aar kan faa et betydeligt større Beløb til Raadighed til Støtte af de Elever, der gerne vil ind paa disse Skoler, men hvis Hjems økonomiske Forhold ikke gør det muligt, uden at der ydes dem en betydelig Hjælp. Idet jeg takker Ordførerne for deres Tilsagn om Støtte til Lovforslagets Gennemførelse, skal jeg udtale, at jeg lægger Vægt paa, at Forslaget gennemføres meget hurtigt, og jeg vil ogsaa tro efter det, der her er sagt, at det vil være muligt at faa Rigsdagens Støtte dertil.

Arnth Jensen: Jeg synes gennem den højtærede Ministers Tone at kunne spore en let Irritation over de Udtalelser, jeg fremsatte angaaende vor Stilling over for den frie Skole. Ministeren mente at have fundet et Vaaben til at slaa mig ned: at de Udtalelser, jeg fremkom med, ikke kunde underbygges. Ministeren anførte her, at den Kommission, Venstre nedsatte i 1928, havde det Direktiv, at det skulde være inden for de givne finansielle Rammer. Den højtærede Minister oversaa vist, hvad der skete i Perioden 1926—29. Den højtærede Minister ved vist lige saa godt som jeg, at da kom Venstres Regering til og fik den Opgave, som den højtærede Ministers Parti vel ikke heller helt vil benægte var fornøden, at skabe en Sanering af Statens Finanser gennem en lige Nedsikring af alle Budgetter. Naar man gav Kommissionen dette Direktiv, var det ikke, fordi man vilde forfordle den frie Skole. Det fremgaar ogsaa af, at selv den højtærede Ministers Meningsfælle, Pastor Povlsen, som sad i Kommissionen, var af akkurat samme Mening; han var klar over, hvorledes den finansielle Stilling var, og kunde ikke tiltræde det, som Efterskolernes Folk dengang forlangte.

Men nu vil jeg gerne spørge den højtærede Minister: Er da Udgifterne til den offentlige Skole ikke vokset betydeligt siden 1928? Er der ikke stillet Millionforslag angaaende den offentlige Skole, og staar det, man nu foreslaar at yde den frie Skole, i Forhold dertil? Jeg erindrer, at den højtærede Minister forleden, da jeg nævnte den frie Børneskole, svarede mig: Lad os først gennemføre Millionforslaget angaaende den offentlige Skole, saa kan vi bagefter tale om den frie Skole.

Jeg maa derfor sige til Ministeren, at den Tilrettevisning, Ministeren her vilde give mig, kan jeg ikke tage imod. Derimod vilde jeg have været mere interesseret i, om Ministeren klart og tydeligt havde erklæret, at der i Øjeblikket ikke er Mulighed for mere, for hvis Ministeren havde sagt det, kunde vi have sparet os Talen om Udvalg. Det er bare dette, jeg ønsker at faa at vide: Mener man, at vi nu har naaet til det højeste, der i Øjeblikket kan gives disse Skoler?

Jeg var glad ved at høre det ærede Medlem Hr. Kristian Nygaard, som netop hævdede det Standpunkt, vi Gang paa Gang gennem Aarene har taget, naar Talen var om det 8de Skoleaar: at i Stedet for at indføre det 8de Skoleaar, hvilket man har prøvet gennem Tvang og paa mange andre Maader, skulde man gaa den Vej at støtte disse frie Efterskoler, og støtte dem saaledes, at fattige Folks Børn ogsaa kunde komme ind. Jeg forstaar altsaa, at det ærede Medlem fuldstændig er gaaet ind paa den Tankegang, som Venstre har hævdet gennem alle disse Aar. Jeg vil rose det ærede Medlem for denne Forstaaelse af Spørgsmaalet, og jeg vilde tro, at det ærede Medlem ogsaa har haft Indflydelse paa den højtærede Minister, som jo ogsaa synes at være inde paa den rette Vej i det Spørgsmaal.

Den højtærede Minister mente, at Venstres Indsats havde ikke betydet saa meget. Jeg vil dog understrege, at det ærede Medlem Hr. Kristian Nygaard fortalte os, hvad Venstres Indsats har betydet, idet det ærede Medlem nævnte, at det er den Kommission, der blev nedsat i 1935, og som allerede afgav Betænkning i 1936, der har virket; det er den, der er Skyld i, at man nu kommer med dette Forslag om Forhøjelse. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at den Kommission blev ikke nedsat efter Ønske fra de nuværende Regeringspartier, men dens Nedsættelse var en Betingelse for at faa de nuværende Oppositionspartier til at lade være med at stille direkte Ændringsforslag til Loven af 1935.